

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821201277
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821201277.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti Z.: S., nar. X.X.XXXX a L., nar. X.X.XXXX, obidve bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, Námestie A. Bernoláka 381/4, Námestovo, IČO: 30 794 536, maloleté deti rodičov: matka - L. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX/X, V., v zastúpení právne JUDr. Marta Bojo Vevurková, advokátka, so sídlom Advokátskej kancelária J., S. XXX, otec - K. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXX/XX, V., o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, na základe odvolania matky proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 13P/27/2021-105 zo dňa 19. januára 2022, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o určenej vyživovacej povinnosti otca na mal. S. a mal. L. a vo výroku IV. o zameškanom výživnom tak, že :

1. Otec j e p o v i n ť počnúc 14.7.2021 prispievať na výživu mal. S., nar. X.X.XXXX v sume 160,- eur mesačne a na výživu mal. L., nar. X.X.XXXX v sume 150 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.
2. Zameškané výživné za obdobie od 14.7.2021 do 19.1.2022 na mal. S., nar. X.X.XXXX v sume 452,88 eur p o v o ľ u j e otcovi počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku splácať v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky.
3. Zameškané výživné za obdobie od 14.7.2021 do 19.1.2022 na mal. L., nar. X.X.XXXX v sume 186,94 eur p o v o ľ u j e otcovi počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku splácať v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky

Vo zvyšných výrokoch v ktorých súd prvej inštancie :

- zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matke (výrok I.)
- oprávnil oboch rodičov zastupovať a spravovať majetok oboch maloletých detí (výrok II.)
- upravil rozsah a intenzitu stretnutí otca s maloletými deťmi (výrok V.)
- zamietol návrh matky vo zvyšnej časti (výrok VI.)

rozsudok p o t v r d z u j e .

Žiadnemu z účastníkov nepriznáva n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Námestovo, ako súd prvej inštancie (aj ako „okresný súd“), odvolaním napadnutým rozsudkom upravil práva a povinnosti rodičov k maloletému S. a mal. L., ktoré zveril do osobnej

starostlivosti matky a oboch rodičov oprávnil maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, určil vyživovaciu povinnosť otca na obe maloleté deti, zameškané výživné vo vyčíslenej sume povolil otcovi splácať v splátkach v konkrétne určenej výške k rukám matky pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky, vymedzil aj rozsah a intenzitu stretnutí otca s maloletými deťmi a návrh matky vo zvyšnej časti zamietol. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol tak, že žiadnemu z nich tento procesný nárok nepriznal.

2. V rovine právnej posúdil vec z pohľadu ust. § 28 ods. 2, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1,2, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

3. Z vykonaného dokazovania vyvodil, že rodičia maloletých detí, hoc sú manželia, nežijú spolu od 15.06.2021, kedy otec detí opustil spoločnú domácnosť a osobnú starostlivosť o deti zabezpečuje matka sama. Obaja rodičia sa dohodli, že osobnú starostlivosť o deti bude zabezpečovať matka, tiež, že obaja budú oprávnení svoje deti zastupovať a spravovať ich majetok a súladné stanovisko dosiahli aj v úprave konkrétneho rozsahu a intenzity stretnutí otca s nimi. Okresný súd zhodné vyjadrenia oboch rodičov (ich dohodu) pri úprave ich rodičovských práv v uvádzaných dielčích otázkach akceptoval a pretavil aj do meritórneho rozhodovania. Poznamenal tiež, že v osobnej starostlivosti matky o maloleté deti nezistil žiadne nedostatky.

4. Pri určovaní výživného súd považoval za podstatné kritériá stanovené právnou úpravou : možnosti a schopnosti obidvoch rodičov, odôvodnené potreby maloletých detí. Podľa skutkových zistení okresného súdu matka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 352 eur mesačne a prídavky na tri maloleté deti vo výške 76,50 eur mesačne, má vyživovaciu povinnosť aj k maloletému Z. na ktoré poberá výživné v sume 100 eur mesačne. V prípade maloletého S. súd poukazuje na výdavky matky v súvislosti s návštevou materskej školy (pravidelné mesačné výdaje za škôlku 10 eur, a za stravu 30,80 eur) a na zvýšené výdavky ktoré matka vynaloží v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom maloletej L., ktorá má problémy s bedrovým kĺbom. Otec je SZČO v oblasti stavebníctva, pracovnú činnosť vykonáva v Liptovskom Mikuláši, za prácou dochádza denno-denne, jeho mesačný príjem predstavuje približne 1.000 eur za vykonanú prácu a poberá podporu od štátu vo výške 810 eur, následne súd mesačný príjem otca (ako určujúci pre rozhodovanie o jeho vyživovacej povinnosti) ustálil vo výške sumy 1.810 eur. Dodal, že výšku skutočného príjmu otca zo zárobkovej činnosti za preukázanú nemal, otec totiž predložil tri príjmové pokladničné doklady, za dva mesiace 10/2021 v sume spolu 900 eur a za jeden mesiac 3/2021 v sume 450 eur, mal preukázanú len skutočnosť, že otec je poberateľom podpory od štátu vo výške 810 eur mesačne. Hoc otec poukazoval na to, že jeho príjem oproti minulosti poklesol, napriek tomuto jeho tvrdeniu okresný súd uzavrel, že otec dosahuje príjem minimálne vo výške 1 800 eur mesačne, je to príjem dostatočný z ktorého aj po odpočte svojich nákladov z dôvodu splnenia odvodových povinností (na zdravotné a sociálne poistenie), ďalej nevyhnutných výdavkov na stravu, bývanie a ošatenie - môže platiť výživné na mal. S. v sume 160 eur mesačne a na mal. L. v sume 150 eur mesačne. Okresný súd poznamenal, že otec okrem týchto dvoch detí ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá, okrem ním tvrdenej pôžičky od rodičov nespláca ani žiadne úvery. Na výžive maloletých detí participuje výživným, ktoré súd neodkladným opatrením mu nariadil, navyše je v produktívnom veku, zdravý a nič mu nebráni v tom, aby sa zamestnal či už na plný pracovný úväzok alebo brigádne a dokázal prispievať na výživu maloletých detí v určenej výške, ktoré podľa názoru súdu primerane zodpovedá aj odôvodneným potrebám maloletých detí s odkazom aj na ich vek, výdavky matky na ich potreby, zohľadnil tiež skutočnosť (vyplývajúcu z výpisu z účtu) že otec dňa 24.6.2021 na účet matky maloletých detí zaslal sumu 1.400 eur a hradil v období pred podaním návrhu aj iné náklady, napr. mesačné poplatky súvisiace s návštevou MŠ u mal. S., poplatky súvisiace s návštevou školy mal. Z.. Platil aj úhrady energie v rodinnom dome za obdobie od 01 - 12 / 2021.

5. Okresný súd po určení vyživovacej povinnosti otca vyčíslil mu aj zameškané výživné, ktoré vychádzajú z ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine stanovil za obdobie od podania návrhu. Žiadne okolnosti osobitného zreteľa pre priznanie výživného späťne pred podaním návrhu ako to matka požadovala, nevzhliadol. Pri ustálení výšky zameškaného výživného zohľadnil, že otec prispieval v rozhodnej dobe na maloleté deti výživným na základe nariadeného neodkladného opatrenia tamojšieho súdu - uznesením č.k. 13P/24/2021-26 zo dňa 3.8.2021 vo výške 80 eur mesačne na mal. S. a vo výške 60 eur mesačne na maloletú L.. Otec v uvádzanom období zaplatil k rukám matky na výživu maloletých detí celkovú sumu 1 200 eur, pri určenej vyživovacej povinnosti na deti bolo povinnosťou otca za obdobie 6 mesiacov (08/2021 až 01/2022) a 18 dní (07/2021) zaplatiť k rukám matky na mal. S. výživné vo výške

1.052 eur a na mal. L. výživné vo výške 987 eur, spolu teda 2.039 eur, keďže preukázateľne zaplatil 1 200 eur, dlhuje na výživnom ešte sumou 839 eur, ktorú mu súd povolil splácať v mesačných splátkach spolu s riadnym výživným po 100 eur s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky, má za následok splatnosť celého plnenia.

6. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov sa okresný súd riadil podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej iba „CMP„) ako uviedol nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 55 CMP pri rozhodovaní o predmetnom procesnom nároku.

7. Proti rozsudku sa odvolala v zákonnej lehote matka, nesúhlasila s určenou výškou výživného nadväzne tak ani s výškou zameškaného výživného - v tejto odvolaní napadnutej časti sa domáha zmeny rozsudku, v rámci nej určenia výživného počnúc 14.7.2021 na mal. S. v sume 200 eur mesačne a na mal. L. v sume 180 eur mesačne a žiada určiť zameškané výživné za obdobie od 14.7.2021 do vyhlásenia rozsudku vo výške 1.315 eur. Namietala otcov tvrdený príjem na pojednávaní dňa 19.1.2022 z ktorého aj súd vychádzal, dodala, že otec maloletých detí pracuje od pondelka do piatku ako SZČO v odbore stavebníctvo, za prácou dochádza každý deň z obce V. do Liptovského Mikuláša a je názoru, že dosahuje rovnaký príjem, ako pred covid pandémiou a svoj príjem skresľuje, aby mohol žiadať od štátu tzv. kompenzáciu. Ona je na rodičovskej dovolenke, z uvedeného dôvodu nemá možnosť sa zamestnať, pričom zabezpečuje osobnú starostlivosť okrem mal. S. a mal. L. i mal. Z. L., nar. XX.X.XXXX. Len na stravu spotrebuje cca 450 eur a okrem toho maloletým deťom musí zakúpiť oblečenie, drogériu, hračky, lieky, zaplatiť škôlku stravné a iné. Súdom určené výživné na maloleté deti nepokrýva ani polovicu ich skutočných a základných výdavkov, deti v dôsledku vývoja potrebujú nové oblečenie, a z dôvodu pandémie, kedy obe trávili viac času doma, aj nové hračky. Otec prenechal skoro všetky výdavky na maloleté deti na ňu, čo viedlo i k rozporom v domácnosti. Bola nútená požiadať o pomoc svojich rodičov. Podľa jej vedomostí otec detí disponuje stálym príjmom približne 3.000 eur mesačne. Aj v zmysle judikatúry súdov na životnej úrovni rodičov sa majú podieľať aj ich deti ako v pozitívnom, tak aj v negatívnom zmysle. Ak medzi bežné výdavky otca je zaradený výdavok na stravu cca 20 eur denne, potom je schopný platiť aj vyššie výživné. Rozsudkom súdu prvej inštancie určené výživné na maloleté deti predstavuje 17 % z deklarovanej príjmu otca (1.800 eur), ňou deklarované výdavky vzhľadom na ňou požadované výživné u S. 200 eur mesačne a mal. L. 180 eur mesačne činí 21 % z príjmu otca (1.800 eur mesačne), preto výživné ňou na maloleté deti uplatnené sa javí ako spravodlivé a správne.

8. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky iba stručne uviedol, že novými dôkazmi nedisponuje a pridržiava sa predchádzajúcich vyjadrení.

9. V písomnej reakcii k odvolaniu matky otec zdôraznil najmä, že jeho príjem je taký, ako to na súde preukázal a taký príjem aký uvádza navrhovateľka on nemá, dokonca na výživné ktoré platí si musí požičiavať od príbuzných, preto by chcel požiadať o zníženie výživného, je ochotný prispievať na maloletého S. sumou 150 eur mesačne a na maloletú L. sumou 100 eur mesačne.

10. V ďalšom štádiu odvolacieho konania účastníci už písomne nereagovali.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podala na to oprávnená účastníčka konania, proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd nebol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania - ide o vec starostlivosti súdu o maloleté deti mimosporového charakteru, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určenej povinnosti otca prispievať výživným na maloleté deti a v bezprostredne súvisiacom výroku o zameškanom výživnom zmenil podľa § 388 CSP a rozsudok vo zvyšných výrokoch konkrétne vyšpecifikovaných potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu ich vecnej správnosti.

12. V súdnej veci boli splnené podmienky ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že rodičia ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť na úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže tieto práva aj bez návrhu upraviť, najmä určiť, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, 25 a 26 sa použijú primerane. Akceptovanie dohody rodičov čo do výkonu osobnej starostlivosti o ne v tejto súdnej veci - ich zverenie matke s vymedzeným oprávnením rodičov ich zastupovať a spravovať ich majetok, ďalej akceptovanie súladného stanoviska rodičov pokiaľ ide o konkrétne vymedzenie rozsahu a intenzity stretnutí s nimi bolo náležité

a v medziach zákona, navyše v osobnej starostlivosti matky o deti neboli zistené žiadne nedostatky a rozsah úpravy stretnutí otca s deťmi je v ich záujme. Na základe konštatovaného odvolací súd rozsudok okresného súdu v uvádzaných častiach z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

13. Rodičia neuzavreli dohodu o výške vyživovacej povinnosti otca na deti, autoritatívna úprava tejto otázky rozhodnutím súdu bola na mieste. Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Určiť vyživovaciu povinnosť otca na maloleté deti počnúc podaním návrhu matkou - t.j. odo dňa 14. 7. 2021 bolo v súdnej veci na mieste. Okresný súd sa ale dopustil nedôslednosti, keď počiatok vyživovacej povinnosti otca určil od právoplatnosti rozsudku - takýto záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní - čo je ďalej zrejmé i z toho, že okresný súd rozhodné obdobie výpočtu zameškaného výživného viazal na obdobie od 14.7.2021 (odo dňa podania návrhu matky) ku dňu vydania rozhodnutia. Uvedenú nedôslednosť v rozhodovaní okresného súdu bolo možné v rámci zmeny dotknutých výrokových častí odstrániť, napraviť - uvedenú nápravu odvolací súd postupom podľa § 388 CSP aj vykonal a odstránil. V záujme jednoznačnosti a prehľadnosti (aj pre prípad vykonateľnosti rozsudku) mal okresný súd v prípade každého maloletého dieťaťa osobitne zameškané výživné v určenom rozhodnom období vyčíslieť. Aj túto zistenú nesprávnosť odvolací súd napravil a odstránil zmenou rozsudku (§ 388 CSP) v danej časti. V súhrne, výživné na maloleté deti má byť správne určené od podania návrhu - t.j. od 14.7.2021 (v dobe podania návrhu rodičia maloletých detí už spolu nežili) a zameškané výživné má byť správne vymedzené od podania návrhu do vydania rozsudku súdu prvej inštancie a osobitne u každého dieťaťa aj vyčíslené.

14. Určenú výšku výživného súdom na maloletého S. v sume 160 eur mesačne a na maloletú L. v sume 150 eur mesačne odvolací súd kvalifikuje za výživné primerané z pohľadu nielen ich odôvodnených potrieb ale aj z pohľadu okresným súdom konštatovaných možností a schopností otca, preto zamietnutie návrhu matky presahujúce určené výživné hodnotí odvolací súd tiež po vecnej stránke akceptovateľné.

15. Hmotnoprávna úprava (Zákon o rodine) vo svojich ustanoveniach pri určovaní vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom vychádza zo základných zásad, ktorými sú možnosti a schopnosti obidvoch rodičov a odôvodnené potreby maloletých detí. Uvedené kritéria súd prvej inštancie zohľadnením aj individuálnych súvislostí vyplývajúcich z vykonaného dokazovania pretavil do rozhodnutia, s týmto postupom okresného súdu odvolací súd súhlasí. Nepochybuje o tom, že matka poskytovaním osobnej starostlivosti o deti plní voči nim vyživovaciu povinnosť, na druhej strane výživné nemôže byť príjmom matky a ani kompenzovať nedostatok jej príjmu. Súd určil výživné na maloleté deti od otca v primeraných sumách so spotrebným/ konzumným charakterom slúžiacim na pravidelné uhrádzovanie ich mesačných nákladov. Matka tvrdila svoju vedomosť o dosahovanom príjme otca vo výške 3.000 eur, na svoje tvrdenie neoznačila dôkazy, na základe ktorých by bolo možné preveriť či dosahuje otec príjem vyšší ako deklaroval pred súdom prvej inštancie, nadväzne súdom ustálený vo výške 1.800 eur mesačne. Aj z tohto príjmu otec ako SZČO musí každý mesiac plniť svoje odvodové povinnosti (na zdravotné, sociálne poistenie) bude platiť výživné v celkovej sume 310 eur mesačne + zameškané výživné na dve deti v sume 60 eur mesačne. Nemožno nezohľadniť náklady otca súvisiace s výkonom práce (náklady na stravu a na dochádzku) tie jeho príjem znižujú - práca v stavebníctve ktorú otec vykonáva je fyzicky náročná čo bezprostredne vyžaduje aj vyššie náklady na stravu - a pokiaľ otec tieto na celodenné stravovanie vyčíslil sumou 20 eur denne - nie je to náklad markantne nadštandardný. Tiež nie je vylúčené, že otec v rámci voľnočasových aktivít počas vymedzených stretnutí s deťmi bude uhradzovať ich jednorázové výdavky. V súhrne odvolací súd uzatvára, že výživné určené súdom prvej inštancie na maloletého S. v sume 160 eur mesačne, na maloletú L. sumou 150 eur mesačne zohľadňuje všetky individuálne okolnosti a skutočnosti ako podstatné, ktoré na základe dokazovania vyšli najavo.

16. Vo vzťahu k zmenenému výroku IV. rozsudku ozrejmuje výpočet zameškaného výživného. Od 14.7.2021 do vyhlásenia rozsudku pri určenej výške výživného na maloletého S. v sume 160 eur mesačne otec mal zaplatiť za obdobie 18 dní v mesiaci júl 2021 - sumu 92,88 eur a od augusta 2021 až do januára 2022 vrátane mesiaca január 6 x 160 eur = 960 eur, teda celkom sumu - 1.052,88 eur. U maloletej L. otec bol povinný pri určenej výške výživného 150 eur mesačne zaplatiť od 14.7.2021 za mesiac júl za 18 dní výživné 86,94 eur a za august 2021 až január 2022 vrátane mesiaca január 6 x 150 eur = 900 eur, teda celkom 986,94 eur. Nepochybné bolo preukázané, že otec za uvedené rozhodné obdobie poskytol matke plnenia na výživné v celkovej výške 1.200 eur, t.j. v prospech jedného dieťaťa

600 eur, ktoré bolo nutné započítať. Po takomto zápočte potom nedoplatok výživného na maloletého S. činí 452,88 eur a na maloletú L. 386,94 eur, v prípade obidvoch odvolací súd povolil otcovi zameškané výživné splácať v splátkach u každého dieťaťa po 30 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

17. Podľa § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 52 Civilného mimosporového poriadku krajský súd rozhodoval o náhrade trov účastníkov celého konania tak, že žiadnemu z účastníkov tento procesný nárok nepriznal, v danom type konania - vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti každý z účastníkov si platí svoje trovy konania.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.